

مهم و زینی خانی

هه ژار کردوو به موکریانی

کتابخانه

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه : خانی، سعد، یاس، ۱۰۶۱ - ۱۱۱۹ق.

عنوان و نام پدیدآور : مدام و زین / شاعر، محمد خانی؛ ویرگیر هزار؛ نویسیار ماجد مهردوخ روحانی.

مشخصات نشر : سندج: کانی کتیب ۱۰۱۴

مشخصات ظاهری : ۱۳۰ ص؛ ۱۴/۵×۱۱/۵ س.م

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۹۵۵۲۶-۴۰۳

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : کردی.

یادداشت : چاپ کتاب قبلی کتاب حاضر تحت همین عنوان، مسعود سعدنی در سال

۱۳۸۲ فیبا گرفته است.

موضوع : شعر کردی - عراق

موضوع : شعر کردی - قرن ۱۲ق.

شناسه افزوده : شرفکندی، عبدالرحمن، ۱۳۰۰ - ۱۳۶۹، مترجم

شناسه افزوده : مهردوخ روحانی، محمدماجد، ۱۳۳۷ -

رده بندی کنگره : PIR ۳۲۵۶م ۶۴۳خ ۲ ۱۳۹۴

رده بندی دیویی : ۲۱/۹۶۸

شماره کتابشناسی ملی : ۳۸۶۸۹۰۷

سو پاس بۆ خودا که به کوردی دروست کردم.
سو پاس بۆ خانه دانی «حاجۆ ناغا» له جزیره که له
په نانشینی نه واندنا توانیم نه مه بنووسم.
سو پاس بۆ بارزانی که بۆی چاپ کردم.
سو پاس بۆ شۆرش گه لایتر که ده توانیم به نازادی
بلاوی که مه وه.

ناسنامه

ناوی کتیب: مەم و زین
شاعیر: ئەحمەدی خانی
وەرگێت: ههژار
نووسیار: ماجد مەردوخ رۆحانی
ههله بهزاری: ئەفشین به هاری زەر، سهیران پهرویزی
بیت چنی و پازاندنه وهی لایه رهکان: ئاری محهمەد سالح
رووبه رگ: خهמידره زه پرری
وینهی رووبه رگ: لاله یه زدان جوو

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه

ناوه ندی بلاوگر دهنه وه:

سنه، پاسازی عیززه تی، نهۆمی یه کهم، په خشانگای میدیا، تهله فوون: ۲۷ ۸۳ ۱۲ ۳۳ ۸۷ ۹۸+
سینمانی، بدر ده رکی سهرا، چاپ و بلاوگر دهنه وهی چوارچرا، تهله فوون: ۶۷ ۵۰ ۱۵۷ ۰۱ ۹۶۴+

ناوهرۆک

- مەم و زینى خانى چىيە؟
 چىرۆك نووسى
 ئامۇزگارى راميارانە
 دە
 سىزىدە
 پازىدە
 خەقەدە
 نۆزدە
 بىست و يەك
 بىست و دوو
 بىست و چوار
 بەرگۈلىك لە
 دىياچە
 پەسندى خودا و پارانە
 چۈنىيەتى و گەورەنى پىنغە
 پىنغەمبەر دەكاته تىككار
 بەدبەختى كوردان دەلى و بەرەتيا
 ھۆى ئەم نووسىنە و داد لە دەست گە
 پىشەدەستىك بۇ چىرۆك
 پەسندى مىرى بۇتان و جووتە خوشكە جانەكە
 دىسان رانانى جوانى ئەو دوو چاوبازانە
 ئازايەتى تازىدىن و برايانى و دۇستايەتى مەم و تازىدىن
 جىزنى نەورۇز
 سەيرانى جەژن و دەزگىران گرتن
 خۇگۈرپنى تازىدىن و مەم لە بەرگى كىژاندا
 گرفتار بوونى مەم و زىن و ستى و تازىدىن بەداوى ئەوين
 تازىدىن و مەم بە دەردى خۇيان دەزانن
 زىن و ئەستى بە چ دەردى چووبوون؟
 تايەن لەم وتانە سەرگەردانە
 تايەن دەچتە كىن نوشتە نووس
 دركاندنى رازى دل لەلاى تايەن
 گەرانە ھەى پىرېژن بۇ لاى چاومەستان
 خوازىننى ئەستى بۇ تازىدىن
 رازاندنە ھەى كچان و گواستە ھەى ستى

- ۴۸ زاول ده چیتته پهرده بۆلای بووک
 ۵۲ تیچاندنی به کره مهرگه وه پى شوفار و دوو زمان
 ۵۶ گریان و شیوه نی زینى له تاو و تویی ئه وینى
 ۵۹ زین له گهل په ژاره دا داخوی
 ۵۹ سكالای دوور له دوور له گهل خوشکيا
 ۶۰ زین بوخچه ی دلی لای مومی داگیرساو ده کاته وه
 ۶۱ زین پرووی گفتوگۆی ده کاته په روانه
 ۶۱ سووتانی مه مه له دهردی دووری زینى
 ۶۲ په یه ینى مه مه له گهل چه می ده جله دا
 ۶۳ دهری تارى ده کاته شنه با
 ۶۵ سه نه نه ی دلی خۆی ده کات
 ۶۷ در چوونی مه ی بۆتان بۆ راو و نیچیر
 ۶۹ په سنی با ی میر بۆتان
 ۷۰ ژوانی زین و مه له باغی میردا
 ۷۲ مه میش به رو با نه ده رو
 ۷۵ میر و راو که به بهر اندا
 ۷۷ برای چاک بۆ پۆزی نه نگه به کاره
 ۷۹ رازی دلداری زین و مه به نه یی میر ده کا
 ۸۱ میر و مه شه تره نج ده له یان
 ۸۴ مه له گرتووخانه دا بۆته چله حیش
 ۸۷ زین گله یی له گهردوون و چاره رهش خۆی ده کا
 ۹۰ تازدین و برابانی له بیرى چاره دان
 ۹۲ پاسپارده یه ک راده سپینه لای میر
 ۹۳ میر له بهریان داده نوینى
 ۹۴ به کری شوفار داوی مهرگ بۆ مه مه ده نیتته وه
 ۹۶ میر به و بیره وه ده چیتته لای زین
 ۱۰۱ زین دوا راسپیژی خۆی به کاکی ده لی
 ۱۰۴ زین سه ری کوشته ی خۆی ده دا
 ۱۰۹ شین بۆ مه می هه ژار و کوژرانی به کری به کار
 ۱۱۱ زین دلی به به کر ده سووتی و بۆی ده پاریتته وه
 ۱۱۳ زینیش له سویی مه مه دلی ده ترقی
 ۱۱۷ چقلى مه مه و زینان
 ۱۱۸ پیاو چاکی خه و به به کره وه ده بینى
 ۱۲۱ چی نووسیوه و بۆچی نووسی
 ۱۲۲ ورده کاریه کی ده رویشانه
 ۱۲۷ سكالایه ک له گهل بنووسه کهیدا

مەم زىنى خانى چىيە؟

ئەمىر كۆرە كۆردە پاكانە، ئەمىر لەۋەندە لاۋچاكانەى خويندەۋارن و دەزانن كوردى ۋە خويندە ھەز لە بارى ۋىژە و بىژەى ھەرە جىسن و ھەرە بايەخدار و ھىژا و ھەرە چىژە بەرامە دەكەن و دلبژۆكى چىرۆكى ئەفئىندارىشن، ئەگەر مەم و زىن بىيىن - ئەمىر مەم و زىنەى سى سەدە بەر لە ئىستە خانى شانى كوردى داۋە و بە پەندە كوردى دانائە - مەن لىم پروۋنە زۆر بە ھەلپە و بە پەلەپەل پروۋنە لان ھەلدەدەمە بەلەز و بەز كالەشۋومىكى دەپىرن و خواخوایانە ھەرچى زوۋە چارەنۋوسى دوو دىلارى چارەپەش دەبناۋان بىكەن. ئەمىسا ھەرگا لە سەر تەرمى جوان و نەرسى ئەمىر نەمامە ناكامە چەمەر و گەرمەشىيان گرت و لە قەشارتنىان بوۋنەۋە، بە چارە ئەسرىن تىزاۋ و بە دوو ھەناسەى ساردەۋە، ئىژن بە خوا فرىە خۇش و دلتەن بىر، پەحمەت بوۋى خانى ئەكەن و بە ئەسپايى ئەيخەنەۋە سەر دەلاقەى جەمىيەت. ئىتر چىتر لە سەرپا پىيىدا ناچنەۋە؛ بە وردى لىتى ورد نەبنەۋە و شىۋەكە و رەنەۋە؛ تا ئەمىر ھەمىو كاكەلە خۇشانەش ۋەدۇزىن كە بوۋنەتە ناۋئاخىن و چىرەن گەنەۋە. ئەمىر ناۋەخۇ و بە ھىۋورى و بە كاۋەخۇ، دەگىش لە گىشتى رامىيىن؛ زانىارانە بەشەى كەن و بە دانستە شى كەنەۋە و بەند بە بەند و گەۋ بە گەۋى تىك كەنەۋە و لىكەنەۋە. مەم ھەقە ھەقىشيانە، لە خويندەنەۋەى بە پەلە بن و بە پەلەكەى بەس بىكەن و قوۋلتر نەزۇن. بۇچى؟

— چونكە: ئەم سەربھوردى ئەفەندە - كە زۆر خۇشتر و شىرىن تر لە تۇلاگەزۇ و ھەنگۈينە - ھەركى يەكەمجار بىدىنى و لە وزەيدا بى وەيخوينى، وەھا نوقمى گۆمەشىنەى ئەوين دەبى كە ھۇش و گۆشى نامىنى و تا بلەز قوتارى نەكات، نە گۆى لە ھىچ شتى دەگرى و نە بۆى دەكرى كەس بدوينى؛ كوا دەپەرزى واز لەو سەرگوروشتەيە بىنى و لەو گەنجىنە پر لە گش جۆرە گەوھەرە، وەكۆلى و بىئەتەو؛ تا بزانى شىخى خانى لەم چىرۆكەى - بە روالەت ئەفەندە - چە كردووە و پاىەى زانست و ھونەرى تا كۆى چووە.

خانى - ھونەرمەند بوو؟ ھەر مەگىن خودا بىزانى. كورد گوتەنى «ئەم كارە ھە بە دەم خۆشە» دەنا كى ھىندە زانا ھەس لەم ھەموو شىرىن بارىانە و لەو ھەموو وردى بارىانە لەم ناو خەزىنە خزان، سەرى دەرچى و بە تاقى تەنى بتانى ئەو چەند مەردار تال و يۇە ئاورىشمىنە و تاسە زېرىن و زىوينە و ئەو گش گشتەكە نەخشىنەى خارەرىگە و ھەمە رەنگە، ئەو كرە جوان و رەنگىنە - واخودان رىز و بە سەنگە - بناستە، و ناسىت و لە تارىف و پەسن دان و ناساندنيان سەرپەنجە و دەمى گۆى كا و قەلەمى نىسكۆيە نەبا و زبانى رەوان و پاراوى نەكەويە تورەتور و لالوپالى و خۆى تەرى ئىنى ھالى بىى و بشتوانى ھالىمان بكا؟ ھەيھاتە كەسى وا ھەبى كە بە تەسەو ھەركە وەئەستۇ بگرى و گرى نەكا.

بەلى مەم و زىن بۇ ئەفەندە و ئەفەندەرى چۆتە سەر روپكى ئارى ھەرە بەرز و ھەرە تەرزى وىژە و ئەدەبى جىھانى. ئەگەر نىزامى گەنجەرى بچكە، كوردى فارسى نووسى چەرخى شەشەمىنى كۆچى بە پىنجىنە مەنشورەكەى بەناوبانگە، ئەگەر ناوى فەرھادى كوردى كەلھورى زەرد و ماھى بىستون درى شىرىنكار - كە لە سوينى شىرىن مردووە - تا ھەتتا نەمرد كردووە، ئەگەر لەيل و مەجروومەكەى ناوى دوو بەچكە عارەبى بە عارەبى و بى مرادى دەرناخى ئاخى راکردوون و لە ساىەى ئەو، ئىستا و ئىستاش وە لەوھش پاش ھەر زىندوون و

قەت نامرن و قەت نەمردوون، ئەگەر رۆمىو و ژۆلييتى ئىتاليانىي - كە لە راى
 دلدارى مردوون - بە دەست و پەنجەى شكسپيئر، وەك مۇميايى كراوى بە
 دانستە، بە ناو و داو ھەلگىراون؛ نەرزاون؛ نەپاوان؛ نەش سواون و لە رۆژگارى
 ژيانى سەرزەمىنياندا چۆن بووگن، ئىستا بە قەدر و بەرپزتر، جوانتر و بەھيژ و
 پزتر لەسەر دنيا خۆ دەنوئتن و ھەرگىز نوشوستى ناھيتن، شكت نەبى ئەگەر
 خانى كورد نەبووب، يان بە كوردى مەم و زىنى نەنووسىبا، تۆژمەرەوانى لاوھكى
 وەكى زەمانە زەندووھەكان بيازاننبا و بيائناسىبا، دەبوو ئەو سى ئەفەين نامەى
 ناوھەل بى، وىراى زۆر دلدارى نامەى بەرھەمى وىژەوانان و چىرۆك نووسانى
 بل ژوان، ئىستا ئەبەش بەدرين!

بەلام رۆو، زەمانە رەش بى... ئىمەى كوردى دەسكورتى نەگبەت و كۆل،
 لە ئەگەر - ئەگەر بەرەنە و جەيان ھەيە؟ ئارى ئەگەر ئەوھەندە و ئەوھەندە كەند و
 كۆسپ و لەند و لەمپەر بەرەزە، - كە خراونەتە سەر رېگای ئازادىمان -
 نەبوونايە، ئەگەر كوردىش وەك و كەلانى ئازادى خوداپىنداو دەولەتتىكى خۆى
 ببايە و گەشەى بە زمان و فەرھەنگ و ديارى و چىرۆك بدايە و ئەو زمانە زۆر
 شىرىن و بەستەزمانەى لەو ھەموو بەندە زىندانەى بەشورەى لە پۇلا و ئاسن
 دەرىچوايە، ئەگەر داگىر كەرەكانى كوردستانى نەستەن - كە نە وىژدان شك
 دەبەن و نە بەزەيى؛ وەك دۆلپا سواری شانمان، زۆر بە دل بەردى و بە
 نامەردى خىر و بىرى ولاتە كەمان دەخۆن و دەمانكەنە سەمچەلەى ئاگرى
 شەرى دوژمانيان و بە گزىە كترماندا دەكەن و ھەر بىژين لەن، بە گەلە دامان
 دەبىژن و پەتى دارمان دەمل دەكەن - لە ئارادا نەبوونايە، كە رۆر كەى ئەو
 زۆردارە بى بارانەى دژى ھەموو ئاكارى چاك، بەرانبەر بە گەلى كوردى ھەموو
 دەرەتان لى گىراو، گەيشتۆتە ئەو رادەيە زمانى ئاسايى - كە بەشكە خودى
 دايى - لە بەشى زۆربەى كوردستان قەدەغەيە؛ كە ئەگەر ھەر پىنى باخىوين،
 زوانمان دەپن! ھىندىكى تر ھىند بە دەستندە دەن دەنى، جووچكە كەويكىش

تير ناکا! خۇ ئەگەر بە پارانەۋە بېژىن: ئەي بىر ئادەم! تۆھپىچە ئەيىلەن
 گەرچە با بە زىمانى خۇ بىنۇسىن، دەپ سەرۋىن ھەر پەسنى بەژن و بالاي خوار
 و خىچ و مىل چىچ و دەم و قىلچى بۇگەنىي و كۆلگەي پىر لە ئەسپى و كىچى
 ئەۋان بەدەن! ھەرگىز باسى ژىن و ژانى خۇمان نەكەين.

ئەگەر كوردىش تەمى بەدەختى رەۋىيا و بەختى سىلى بۇ كەۋىيا و بوۋى
 زادى سەرەستى لە ھەمبىزى خۇيدا دىيا، ئىستا كار لە جىيە تر بوو. ئەگەر
 ئەمەمۇ ئەگەرە و ھەزاران ئەگەرى تىرىش نەبوۋنايە بە تەگەرە لە پىشەبەرى
 زىنەۋە و ھەمبىزى، ئەدەب نووس و چىرۆك ناسانى جىھانى شارستانى،
 لە ناۋ و گىش چىرۆكەنى لە ناۋ دىرۆكاندا زىندوون، داستانى مەم و زىنجان
 -كە شىخى نى نور ساۋىيە- بە مۇجىزاتىك دەزانى كە وىنەي لە دىنا نەبوۋە و
 ناشىتەۋە.

مەم و زىن ھەر ئەۋىيە كە چىرۆكى دىلدارى بى و بىرپەشەۋە؛ پانگەي
 چەندىن زانست نامەي زۇر ھىزايە كە، دىۋايە بە ھىچ ئاۋا لەۋ مەۋدايە بەرتەنگەدا
 نەگونجايە؛ كەچى تىشىدا گونجاۋ، كە ئەمەش يەك لە مۇجىزاتى خانىيە. جيا
 لە باسى دىلدارى زىن و مەمان -كە نە پەشەۋى و پىندىدا چەكەگۈلى ھەرە
 ھىزاي سەرەسەبەتەي ئەدەبىياتى جىھانە و ناۋ، چىرۆك و گراۋى تا ھەتايە لە
 نەمان دوور خستەۋە- چەند چى نامەي تىرى تىدا، دىل ۋەك ئەقەن نامەكەي
 دىلپەين و جوان و خۇشەۋىست و خۇش. پاكىيان لە مەم چىن شىرىنى و رەزا
 سوۋكى و بەنرخى و بايى گرانى، ۋەكۋو كۆرپەي ھەرە جوانى خى و خىلى نەرم و
 نۆلى پىر بە كۆش.

چىرۆك نوۋسى

ئىمەمانان ئەۋەندەي بۇمان لواۋە -بە پىتى تۈن- زۇر چىرۆكمان لە زۇر بارە
 و بابەتاندا خۇندەۋتەۋە. لە ھەر كامدا چەند قارەمانىكى باش و مەرد و رەند و بە

ئاكارمان زۆر خوش ويستوون. زۆر ريش رگمان له بئى فهرانى شەرانى و به گهران و
 گيره شيوين، كار تىك و پىكدەر بۆتهوه. ئىتر تا ماوهيهكى زۆر، كهف و كولى
 توورەبى نەنیشتۆتەوه به ئافەرىن يادى چاكانمان كىردووه و ناوى
 خراپەكانىشمان به نەفرىنەوه برىدووه؛ بهلام خانى ئەو سەرتاپا چاك و پاكەى
 -كه به مەوداى هەزاران سال رىگە پىوانى برووسكە، له رگ و كىنە به دوورە-
 چاكەكانى ناو چىرۆكى زىن و مەمى، وهكوو ئالای كوردستانى نىشتمانى -كه
 به ئاوانى خواستوو له سەر چيا سەركەشەكانى زىدەكەى، خۆى نىشانى دنيا
 بدا - به بران شەكاندۆتەوه و دەربارەى نالەبارانىش كاريك دەكا كه هەتا سەر
 هەر به خراپىيان نەزانىن و دەيانەخشى و هانەى خوينەرانىش دەدا كه
 بىانەخشن.

خۆندكاريك به دەرمانى شۆفاريك -بئى لىكدانهوه- هەلدەچى و به سوپندان
 رەش دەبیتەوه كه خوشى هەسە سارد و بئى دەسەلات و تاوانى داوین پاکی
 خاوين له گەردى گوناھان، به هیچ هەرى به شىو نەدا و به مەردىكى واى
 دەبا له خوشيان بئى بەشى دەكا و بوقمە خىنى گەشى دەكا. ئەو گوز و
 گومبەت هەلچوونە و به گز سوپندخواردندا چوونە، دەبیتە ئاميانى مەرگى دوو
 دلدارى هەلبژاردە و بئى وینە له چاكى و پاکی. ئەو نىكارە ديارە پىاوپىكى
 خراپ و نالەبارە و پىاو ناچارە خوشى نەوى.

دەرکەوانى پىچ و بىزووى نەيارى پىاوەتى و ئابرووى دەستار زمان پىس و
 نەگريس -كه ئىرهەبى به گز بەختەوهرى دەبا و هەر حەز لە دەفەى دەكا-
 دەبیتە سەرسۆدەرەك ناھىلى دوو يارى گيانى به يەك بگەن؛ هەر دوو نىيان به
 داخ و سۆوه دەخاتە ناخى گلکۆوه. به كى دەكرئ له سووچ و هەلەى ببوورى؟
 مير و بەكر، حەيزەبوونى تەرح مەيموون، فالگرمەوى درۆ فرۆش، له
 برانەوى چىرۆكىدا گشتى كۆترە بەحەشتیلەن؛ هیچ كامىانت ناخوش ناوى!
 كه ئەم كارە هەر له پاکی وهك خانى دەوەشیتەوه و كەسى تر نا.

نامۆزگاری رامیارانه

رهنغه زۆر كهس وا بیر بهرن شیخی خانیش وهك مهلا ئاساییه کانی کوردستانی، ههر له زانستی عارهیی سهركهوتوووه و له مزگهوتیکی کوردستان فیرکار و دهرس بیژ بووه؛ ئیتر سهری له کار و باری رامیاری و گری و گۆلی داری ههر دهرنهچوووه. دهسا با میر و سهرداری کوردهواری، لهسهرخۆ و به و کاری به مهم و زیندا بچنهوه و له کهرخێ پهڕیزی خانی ئهوهنده گول بچنهوه که سهل و تیریان بکا و فیریان بکا دهبی چبکهن تا بهختهوهر و لهسهرن.

بی گومان، ئیسه ده سال بیش به هیچ ئاوا بیر و بروای «ماکیاول» ی رۆژئاوایی - که له جیهانی سهرة پێتهنی دنیا دارانه - ئهو زمانه به زمانه کانی ئهم ناوه که خانی سهری لی دهر جوور، هیچ كهس وهری نهگیراوه و بهر گویی خانی نه کهوتوه؛ کهچی خانی بهک ههاتیکی دیتی و «لهرای مه بهست گشت نارمویهک رهوایه» ی ماکیاولی به زمانه ئهوه ئهدرکینی. ئهوهندهشی به خوینتال نیشان دهدا که ههر کهسی راسته بهرست مهم و زین دهخوینتیهوه، دانی خیری بهو بهشهر فیره دا نانی. ههزار تفاله بهر مه رگهوه ر دهکا و نفره لهو کهسانهش دهکا که دواي ئهم بروایه کهوتوون.

خانی فیری میران دهکا چۆن کهسانیک ههلبژین به وه و بریکار و کوپخا و گزیر و کلپلدار، که نهبنه مایه ی تیکدانی دام و دهزگانی مریایهتی و نهبنه میمل له ژیا نی کۆمه لایهتی و نهبنه خۆره له ئاپۆره ی ژیردهستی میر؛ له رهشایی و له باژیریان و وهرزیران و بو دارا و نه دار دلسۆز بن. ئیژی میری ژیر میریکه چل جار کاو رایهک ده نه زموی تا کاریکی پی ده سپیری. خۆ نه گهر ههر به ههوا ی خۆی به گهلایی و به ره له دایی، به بۆنه ی خزمایه تیهوه، به ناوی دۆستایه تیهوه، کاری ههلسو و رانی ولات بکاته خهلات و بهرات، گوی نه داته

خودان كرن و دلخۆشبوونی هه‌زار و بێ ده‌سه‌لاتان، له‌وانه‌یه‌ ده‌سته نه‌هه‌زمووراوه‌كه‌ له‌ بنه‌وه‌ دوژمنی پۆست بێ و هیچ دوور نییه‌ خزمه‌ تا‌قی نه‌كراوه‌كه‌ هه‌له‌پرست و نزم و په‌ست و بێ‌ئاكار و چاوچنۆك و دلب‌ژۆك بێ. هه‌ر ده‌سه‌لاتیكیان هه‌بێ و ده‌سیان ب‌روا، ب‌روا و په‌یمان پاشگۆی خه‌ن و ده‌م بنینه‌ بینه‌قاقای زۆر لی‌كراوانی بێ‌تاوان. ته‌نیا هه‌ر خۆیان له‌ بیر بێ و ده‌سیان له‌ هه‌ر چشتی گیر بێ، بیرفینن و بیبه‌نه‌ ناو كۆلینی خۆ و خاوه‌ن به‌شان ده‌م له‌ پووش كهن؛ میری به‌ دام و ده‌زگاوه‌ تووشی تووشی و نه‌گه‌سته‌تی كهن؛ بناغه‌ی شكۆر مه‌نه‌ی ته‌تی تێك و پێك ده‌ن. له‌ پاش چوانیش، په‌شیمانی به‌هره‌ نادا.

میر نه‌شی گه‌له‌ی ورا بێ؛ خۆی خاوه‌ن ته‌گه‌یر و را بێ؛ كانی هۆش و بیره‌وه‌ری پتر ه‌گه‌یه‌كه‌، لاسه‌ری له‌سه‌ر هه‌ست و ده‌كاردا بێ. نابێ هێنده‌ ساویل‌كه‌ بێ شالوو‌زان. زه‌مان ووسانی گزیکار، هێنده‌ی لی‌ نزیک كه‌ونه‌وه‌، ده‌ستی ده‌میان بگاته‌ په‌م كۆن دله‌ به‌پێ هه‌لدان و فووتیدان، بیماسین؛ به‌ هه‌یت و هووت و شات و شووت به‌له‌ی كهن؛ به‌ مشتێ درۆ و ده‌له‌سه‌، بیتاسین و بتوانن له‌ خشته‌ی به‌رن.

سه‌ردار ده‌بێ به‌ ده‌ستی خۆی زۆر ئازا بێ. هه‌ر كه‌س له‌وانه‌ی چه‌كداری په‌په‌وه‌ی وین - به‌ بێ‌گومان - لایان وابێ هه‌ر چه‌كێ ده‌ژمن بترسین، هیچ كامیكیان به‌ قامكه‌ تووته‌ی نه‌و نابن. جا وه‌ك نه‌شی به‌هه‌یه‌ مه‌یدانداریدا و له‌ روه‌په‌رووی نه‌یاریدا دانه‌چه‌كه‌ی و دلی وه‌ك چپای بۆتان بێ و ته‌ نه‌له‌رزێ و رانه‌تله‌كێ، گه‌ره‌كه‌ له‌ ناو دیوانیش له‌ كۆری هاوده‌مانیشدا، دیوی به‌رم له‌ روودامان سواری نه‌بێ؛ بێ‌ئاوه‌ز و به‌ دڵ ناچه‌ز، بواری نه‌بێ كاری ئێ‌یكانه‌ ریگه‌ی راست لاری بكا و بپه‌تینێ.

میر ده‌بێ ده‌گه‌ل نه‌ترسی له‌ مه‌یدان و به‌زاكوونی له‌ دیواندا، دلاواش بێ. دلاوایی نه‌ستونده‌كی هه‌ره‌ خۆگر و پته‌وه‌ بۆ كۆنی فه‌رمانه‌واویی. هه‌رگیز هیچ خونكارێكی ده‌س‌پژد و چ‌رووك و چ‌كووس، هه‌تا سه‌ر سه‌رنه‌كه‌وتوو.